

ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА: ЇЇ СУТНІСТЬ ТА ФАКТОРИ

Балабаш О.С., аспірант

Одеський державний економічний університет

kyshenya_olga@bk.ru

Ніколаєнко М.О., студентка

Міжнародного гуманітарного університету

Розв'язання сучасних проблем економіки, подолання наслідків світової економічної кризи, стабілізація економічного розвитку країни можливі лише на основі стабілізації фінансового стану всіх суб'єктів господарювання, забезпечення їх стійкого і стабільного розвитку.

Фінансово стійке підприємство здатне забезпечувати безперебійну виробничу діяльність, зберігати інвестиційну привабливість і здатність фінансувати подальший інноваційно-технологічний розвиток, а головне отримувати стабільний прибуток.

Проведений аналіз сучасної економічної літератури дозволяє стверджувати, що на сьогодні не існує єдиного підходу до визначення суті поняття «фінансова стійкість підприємства».

Фінансова стійкість є комплексною, багатфакторною економічною категорією. Часто в своїх працях науковці пов'язують фінансову стійкість з такими поняттями як «стабільність», «сталість», «рівновага».

Фінансова стабільність є відображенням стабільного перевищення доходів над видатками, забезпечує вільне маневрування коштів підприємства [1].

Фінансова сталість – стан фінансової системи, який характеризується незмінністю показників протягом тривалого періоду в умовах змінного внутрішнього і зовнішнього середовища.

Фінансова рівновага – показує стан фінансової системи, що характеризується збалансованістю, зрівноваженістю фінансових показників.

Фінансова стійкість є категорією, що поєднує всі ці поняття.

На сьогодні існує ряд концептуальних підходів до визначення поняття «фінансова стійкість»:

1 – й підхід: фінансова стійкість розглядається як загальна характеристика фінансового стану підприємства;

2- й підхід: як ступінь залежності підприємства від залучених джерел фінансування;

3- й підхід: фінансова стійкість розглядається як стан підприємства, при якому за рахунок власного капіталу покриваються засоби, що вкладені в постійні активи, коли підприємством не допускається неоправдана заборгованість та воно спроможне вчасно розрахуватися за своїми зобов'язаннями;

4-й підхід: фінансова стійкість – результат діяльності підприємства, при якому підприємство має нерозподілений прибуток;

5 –й підхід: фінансова стійкість – стан фінансових ресурсів підприємства, результативність їх розміщення при якому забезпечується розвиток виробництва тих чи інших сфер діяльності на основі зростання прибутку та активів при збереженні кредито- та платоспроможності[2].

Найбільш повно це поняття розкриває М.С. Заюкова. Так фінансова стійкість суб'єктів господарювання – це комплексна категорія, яка відображає рівень фінансового стану та фінансових результатів підприємства, здатність виконувати свої зобов'язання та забезпечувати розвиток діяльності при збереженні кредито- та платоспроможності[2].

Умовами, що визначають рівень фінансової стійкості підприємства є її фактори. Будь-які зміни факторів здатні викликати зміни загального фінансового стану підприємства.

Виділяють внутрішні, або ендогенні фактори - залежні від діяльності підприємства, та зовнішні, або екзогенні фактори впливу - не залежні від діяльності підприємства.

До зовнішніх факторів належать: особливості стадії розвитку економіки країни, загальний фінансовий стан держави, рівень політичної стабільності в країні, державна економічна політика, державна фінансово-кредитна і податкова політика, загальні економічні умови ведення господарства, стабільність регулюючого законодавства, рівень інфляції в країні, рівень реальних доходів населення, рівень безробіття в країні, стабільність валютного ринку, зміни кон'юнктури ринку, ситуація на міжнародному ринку.

До внутрішніх факторів відносяться: асортимент продукції та його відповідність потребам ринку, конкурентоздатність продукції, рівень витрат, енергоємність виробництва, рівень технічної оснащеності виробництва та застосування новітніх технологій, рівень організації процесів виробництва, постачання та збуту продукції, рівень кваліфікації управлінського персоналу, прибутковість фондового портфелю, ефективність інвестиційного менеджменту[3].

На основі викладеного можна дійти висновку про те, що фінансова стійкість є складним та багатофакторним поняттям, обумовленим впливом існуючого середовища і найвищою формою фінансової стійкості підприємства є його здатність розвиватися в умовах змінних умов.

Список використаної літератури:

1. Шелудько Н.М. Управління фінансовою стійкістю комерційних банків/ Н.М. Шелудько. – К.: Ін-т економіка НАНУ, 2002. – 228 с.;
2. Заюкова М.С., Мороз О.В., Мороз О.О. Теорія фінансової стійкості підприємства/ М.С. Заюкова, О.В. Мороз, О.О. Мороз. – Вінниця: УНІВЕРСУМ-Вінниця, 2004. – 155 с.;
3. Гиляровская Л.Т., Вехорева А.А. Анализ и оценка финансовой устойчивости коммерческого предприятия/ Л.Т. Гиляровская, А.А.Вехорева. - Спб: Питер, 2003. – 256 с.